

politiske Rettigheder har Magt til at gennemføre dette Lovforslag, hvis de vil sætte noget ind derpaa. Jeg tror ogsaa, det vil vise sig, at det bliver nødvendigt for Kvinderne at sætte noget ind derpaa, thi ellers bliver det vist til Studekørsel, og det skulde det nødigt blive. Naturligvis gør det ikke noget, om det varer lidt kortere eller lidt længere, inden Lovforslaget gennemføres, men — for at blive ved Ordsprogene — „Mens Græsset gror, dør Horsemor“, og ingen kan, naar saadant noget trækker ud, naar det skal behandles med, hvad man kalder Grundighed og Omhu o. s. v., vide, hvor længe det varer, inder der kommer Resultat ud af det.

Dette Lovforslag gaar i Virkeligheden ikke ud paa mere end at lovfæste, hvad Livet allerede har hjemlet her i Landet. Enhver ordentlig Ægtemand maa virkelig sige, at naar dette er gennemført, saa har Lovgivningen gennemført de Retsregler, han selv har holdt sig efterrettelig i Forvejen. Mere er det ikke. Der er intet ordentligt Ægteskab, som paa nogen følelig Maade vil blive berørt af dette Lovforslags Bestemmelser. Det indeholder kun et Værn for den forurettede Part i de daarlige Ægteskaber.

Men dernæst maa jeg endnu en Gang pege paa et særligt Forhold. Der blev sagt her i Gaar, at jeg endogsaa havde kaldt paa Sønderjyderne i denne Forbindelse. Det har jeg ikke i anden Forstand end den, at jeg har sagt, at vi nærer det lykkelige Haab, at de danske Sønderjyder snart skal vende tilbage til Danmark, men saa maa vi være klare over, at vi ikke kan byde de sønderjydske Kvinder den danske Ægteskabslovgivning at leve under. De danske Sønderjyder tilstræber at komme ind under dansk, kongerigsk Lovgivning i eet og alt, og vi ønsker at kunne byde dem Velkommen paa den kongerigske Lovgivnings Grund, men det maa være med en anden Ægteskabslovgivning end den, vi nu har. Det er ugørligt at berøve de sønderjydske Kvinder den Raadighed over deres egen Formue, de har nu. Vi vil altsaa staa overfor Valget mellem to Ting: enten at lade Kvinderne i Sønderjylland blive ved at leve under den tyske „Bürgerliches Gesetzbuch“s Regler paa Ægteskabslovgivningens Omraade eller hurtigt gennemføre en ny Ægteskabslovgivning, der er af en saadan Beskaffenhed, at de sønderjydske Kvinder ikke skal føle sig forurettet i deres allerdyreste Rettigheder, naar de gaar ind under dansk Lovgivning.

Harboe: Den nedsatte skandinaviske Kommission har udarbejdet to Lovforslag, der foreligger dels som et Udkast til Lov om Indgaaelse og Opløsning af Ægteskab og dels som Udkast til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger. De er udarbejdede som to selvstændige Lovforslag, hvert for sig ledsaget af vidtløftige Begrundelser. Disse to Lovforslag er sammenarbejdede her i et meget stort og meget indgribende Lovforslag, som nu ligger paa Tingets Bord. Man er i Danmark altsaa gaaet en anden Vej med Hensyn til disse Kommissionsudkast, end man er gaaet i Norge og Sverige. I begge disse Lande har man vedtaget en Lov om Ægteskabs Stiftelse og Opløsning, men derimod har man foreløbig ladet Udkastet om Ægteskabets Retsvirkninger ligge. Vi ved altsaa i dette Øjeblik, hvilket Resultat man er kommet til i vore Nabolande med Hensyn til Loven om Ægteskabs Stiftelse og Opløsning, men vi ved intet som helst om, hvilket Resultat man vil komme til med Hensyn til Loven om Ægteskabets Retsvirkninger. Jeg har søgt Oplysning om, hvor langt man er kommet med Hensyn til denne sidste Lov i Norge og Sverige, men det lader til, at der foreløbig overhovedet intet er sket. Det er ikke lykkedes mig at konstatere, om Spørgsmaalet overhovedet har været Genstand for offentlig Debat. For Sveriges Vedkommende maa jeg formode, at Sagen er gaaet den Vej, som alle svenske Lovudkast gaar og derfor ligger i den svenske „Lagberedning“. Hvad Resultat man vil komme til i Norge og Sverige, ved man altsaa aldeles ikke, men det vilde forekomme mig af Interesse, og det Udvalg, der bliver nedsat, vil formodentlig ogsaa kræve Oplysning om, i hvilken Form og i hvilken Grad en Lov om Ægteskabs Stiftelse og Retsvirkning i Norge og Sverige har knyttet sig til det Udkast, der her foreligger. Det vil have Interesse, da jeg er ganske enig i, at det gælder om at holde den danske Lovgivning saa nær som muligt op ad den norske og svenske tilsvarende Lovgivning.

Jeg maa paa Forhaand sige, at jeg ikke har megen Sympati for en Lov, der i væsentlig Grad udvider Adgangen til Skilsmisse. Man maa holde paa det principmæssige, at Ægteskabet er en livsvarig Institution, og man maa være paa det rene med, at hvert Skridt man gaar i Retning af i Befolkningen at svække Tanken om og Følelsen af, at Ægteskabet er livsvarigt, er en Svækkelse af noget af det allervæsentligste i Samfundet. Men jeg maa anerkende, at der er Grund til at lovfæste